

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.3. Per Attilam puniti Galli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

causationem illi, vt pro eis oraret; ita Sancto quoque Nicasio reuelauit Deus, *longè antè*, se Gallias dissipaturum, causasque aperuit. Quod ipsum imminens exitium D. Nicasius Gallis prædixit, vehementer eos adhortatus, vt à vijs suis pessimis recederent, & ad Dominum Deum suum conuerterentur. Sed inueterati in malis, non credunt, quidquid eis mineris, aut certè non curant. Itaque & Galli neque S. Nicasium, neque S. Anianum acriter monentes audire uoluerunt, aut eorum mandatis auscultare; iram sibi diuinam semper magis ac magis thesaurizantes. Porro quid sit vel paucos pios esse in ciuitate, aut pro ciuitate patronos, etiã in Abrahamo diuinæ litteræ declarauerunt. Nam si vel decem iusti in Sodomis fuissent, deprecante Abrahamo, propter decem iustos Deus omnibus Sodomitis pepercisset. Ad eundem modum ob S. Nicasij & S. Aniani merita ac preces, ira indignationis DEI diu fuit dilata, signis multis de celo ostensis, & cometa, terræque motu præeunte.

Dilatâ, inquam, non ablatâ, nam sicut III.
torrens, vbi repagula perrupit, fortiùs PER AT-
ruit; ita furor Domini collectus diu, erum- TILAM
pit. PVNITI
GALLI.

pit vehementius. Nam per Attilam Hunnorum regem iudicium Dei, ait S. Antoninus, se longè lateq; effudit, quem quasi gladium limatum, & exacutum de vagina sua indignationis super gentes peccatrices Deus dirinxit. Attila quippe Valamiris Ostrogothorum regis, & Andarici Gepidarum regis, & multarum Aquilonarium gentium sibi subiectarum auxilio fultus, ut ait Sigebertus, à Pannonijs egressus, occidentale Imperium inuasit, cum quingentis millibus armatorum. Et primò per totas Gallias per eos tanta efferbuit Dei indignatio, ut nullam omnino ciuitatem, castellum, vel oppidum, aliqua à furore eorum potuerit tutari munitio. Vos ipsi cogitate, si exercitus non hostilis, non quingentorum, sed triginta, aut quadraginta millium dumtaxat, per nos transeat cum tanto exitio, quid factum esse necesse est, quando Attila cum quingentis millibus per Occidentem transiit? Et Attila, qui capitali odio Christianos omnes, velut Deorum suorum inimicos, & moribus suis contrarios delere cupiebat. Quanta tunc in omni regione fuit depopulatio, deprædatio? quot pagi & campi cadaueribus pleni fuerunt? Quàm multi in ædibus suis combu-

sti!

sti? quàm multi strangulati? quàm multi, qui gladium effugerunt, in montibus & siluis fame enecti perierunt? Sic Deus etiam in hac vita plectit peccatores. Nonnè satius fuisset S. Nicasium, & S. Anianum, audire, & faciem Domini præoccupare in confessione? quæ poenitentia aut tam acerba, aut tam fuisset vniuersalis? Ita contingit illis qui poenitentiam vel non agunt, vel differunt. Et longè grauius quiddam continget illis, qui poenitentiam differunt in alteram vitam, existimantes se illa supplicia faciliùs toleraturos. Utinam non multi ex hinc præsentibus in eadem naui vererentur, qui si vitam dudum emendassent, si poenitentiam seriò egissent, non iam iumenta, domus, villas, & omnia sua incendijs aut direptione perdidissent.

Quamquam illa, si perierunt, non possunt recuperari; possunt tamen in grande lucrum conuerti; quod nos docuit S. Nicasius. Obsidebatur ciuitas Rhemensis; & ab Artila acriter oppugnabatur; postquam alij in montes fugissent, alij, qui remanserant ciues, ultimo demum subuersionis die, hostibus circumquaque mœnia scandentibus, aut, vt scanderent, nitentibus, terrore

M

percul-

IV.
S. NICASIVS DO-
CET POENITENTIAM IN
REMEDIVM
SALVTIS
CONVERTENDAM.